

עפ' (ערעורים) 39284-07-25 - הצבאי הראשי נ' טוראי רazzi גורן

- בלמ"ס -

ב ל מ " ס ע"פ 39284-07-25

בבית הדין הצבאי לערעורים

בפנים:

תא"ל נועה זומר - המשנה לנשיאה אל"ם מאיה גולדשטיידט
- שופטת אל"ם (AMIL) מאיה הלר - שופטת

בענין:

(התובע הצבאי הראשי - המערער (ע"י ב"כ,

נ ג ז

ח/XXXXXX טוראי רazzi גורן - המשיב (ע"י ב"כ, עו"ד מג'ד סלאמה, עו"ד סופי גרנט)

ערעור על גזר דין של בית הדין הצבאי המחויז במחוז שיפוטי העורף שניתן בתיק עורף (mph) ת"פ 25-05-39698 (סא"ל סבסטיאן אוסובסקי - אב"ד; رس"ן רועי דבורה - שופט; סרן מאיה צץ - שופטת) ביום 7.7.2025. ערעור התביעה התקבל.

פ ס ק - ד י

1. המשיב, טוראי רazzi גורן, הורשע לפי הודהתו בכתב אישום מתוקן שייחס לו עבירה של החזקת תחמושת ללא רשות על פי דין, לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, תש"י-ז - 1977. כעולה מכתב

עמוד 1

© verdicts.co.il - או. פסקין פליליים

האישום, בהיותו טירון בהכשרתו לוחמים, החזיק המשיב ללא רשות מפקדיו בכתשע קופסאות שהכילו, כל אחת, 30 כדורים (המדובר, לפי כתוב האישום המקורי ומבל' שהיתה על כר מחלוקת, בכדרי 5.56 מ"מ), וכן בכדרים נוספים בתפזרת. בסך הכל, החזיק המשיב בכ-290 כדורים ללא רשות על פי דין, בשקייה בטענה תיקו האיש. ביום 10 במאי 2025 נתפסו הcadors בתיקו של המשיב בבסיס. כתוב האישום והפרטים הנוספים המוסכמים אינם כוללים פירוט כלשהו על אודות מניעו של המשיב, שגויים לצה"ל ביום 18 במרץ 2025 ועברו נקי.

2. בראיותה לעונש, הגישה הגנה תדביס מפגש של המשיב עם קצינת בריאות הנפש, שבמסגרתו מסר כי המחסנות נשכחו בתיקו, מבלי שהיא כוונה למוכרן או כוונה פלילית אחרת. עוד הביע חריטה ורצון עד לשרתת צבא. חריטה על הטעות שעשה ושאייפה לשוב לשירות צבאי הובעו על ידי המשיב גם בדבריו לפני גזר הדין - מבלי שוחרר על הסבריו להחזקתcadors. המשיב לא העיד לעונש, ولكن לא נחקר נגדית. ראש תנועת הצופים הדרוזים וסבו של המשיב העידו על אופיו הטוב, על תרומתה של המשפחה לכוחות הביטחון ועל ערכיו אהבת המולדת שעលיהם התהנף, שאינם עולמים בקינה אחד עם הטעות שעשה, וועליה הוא מעוניין לכפר בשירות צבאי כלוחם.

3. בגזר הדין, הדגיש בית הדין كما הנכבד את פגיעתו של המשיב בערכים מוגנים של חי אדם ושלמות גופו, שמירה על ביטחון הציבור והסדר הציבורי, וזאת בשל החשש כי התהומותה שהוחזקה שלא כדין תגעה לדיים עויניות או לגורםים פליליים. צוינה גם מגמה ההחמרה בעונישה בגין עבירות בנשך, בין בפסקה ובין בחיקיקת תיקון 140 לחוק העונשין (ה גם שתיקון זה אינו חל על העבירה שבה הורשע המשיב). באבחנות מתאימות מן הפסיכה שקדמה למגמת ההחמרה, בנסיבותיה, ומשלאל היה חולק כי המשיב, טירון בתחילת דרכו הצבאית, לא פעל "מןיע פלילי", והcadors שאوتם החזיק לא יצאו מגבולות ייחידתו - קבוע בבית הדין כי מתחם העונש ההולם נע בין 80 ימי מאסר, שיכול וירוצו בחלוקת בעבודה צבאית, לבין חמשה חדשני מאסר בפועל. בטור המתחם, נשללו החריטה שהבע המשיב, המוטיבציה לשירות והמעטפת המשפחתית והקהילתית האיתנה, המשמשת מקור לפוטנציאל שיקומי. בדעת רוב, וטור שיקילת שיקולי הרתעה אישית וככללית, הועמד העונש בחלוקת התהනף של המתחם, אך של המשיב הושת, לצד מאסר מותנה, עונש מאסר בפועל של **90 ימי מאסר, 60 מהם בכליאה ו-30 מהם בעבודה צבאית**.

4. התביעה לא השלים עם קולות העונש, שאינו משקף לטעמה, בין במידתו ובין באופן ריצויו, את הפגיעה בערכים המוגנים, ודאי בשעת מלחמה. הודה, כי אף שכותב האישום והפרטים הנוספים שותקים בשאלת המנייע - הרי שחזקת כי נשק אשר מוחזק באורך בלתי-חוקי - ישמש למטרה בלתי חוקית (ע/16/72,70 **התבע הצבאי הראשי נ' רב"ט סוויד**, פסקה 73 (2016)). נטען, כי משמניעו של המשיב נותרו עולמיים - מקיים הדבר את החזקה האמורה, שלא נסתירה בראיות הגנה. מסקנה זו, לצד מדיניות העונישה הנהוגה (באבחנות המתאימות או בהפנייה לגזר דין שאימצו הסדרי טיעון בערכאה הצבאית המחויזת), חייבה לדעת התביעה קביעת מתחם עונש הולם הנע בין 120 ל-200 ימי מאסר בפועל, ואת העמדת העונש במרקזו של המתחם.

5. **הגנה**, מנגד, הטעימה את תיקונו של כתוב האישום, כך שחלוף העבירה המקורית שבה הואשם המשיב, של הוצאה נשק מרשות הצבא, לפי סעיף 78 לחוק השיפוט הצבאי, הורשע בעבירה של

החזקת תחמושת. לדידה, עצם התקיקן מציבע על כי למשיב לא הייתה כוונה להוציא את הצדורים מוחזק ליחידתו, וכי מדובר היה בטעות - בדבריו של המשיב לפני קצינת בריאות הנפש ולפני בית הדין, לפני גזירת דין. בהיעדר תקדים מחייבים דומים, של מי שהורשע בהחזקתם של כדורים בהיקף המדבר, מבלי להוציאם מתחומי היחידה, סבורה ההגנה כי התביעה בחרה בעבר, לפי הנחויתה, להסתפק בהליכים ממשמעתיים, אך שבעצם העמדתו של המשיב לדין פלילי, ובתקופת המאסר שנגזרה עליו, יש כדי לשקף את ההחמרה הנדרשת עקב מלחתת "חרבות ברזל" (התביעה חקרה על כן, ומכל מקום לא הוצגו לנו מקרים דומים שבהם אכן ננקט הליך ממשמעתי בלבד).

6. עוד הטעימה הגנה, כי למעשה, סימן המשיב לרשות כבר את תקופת הכליאה בת 60 הימים, במועד הדיון בערעור השלים כבר את ריצויים של 14 ימי מאסר בעבודה צבאית, אך שיש מקום ליתן משקל לאינטראס הצפיה והסתמכות שלו על העונש שהושת בערכאה הדינונית.

דין והכרעה

7. העבירה שבנה נכשל המשיב אינה קלת ערך. כמוות של **290 כドורי תחמושת, בתשע קופסאות ובתפוזרת**, שהוחזקה בידי המשיב **בשקיית בתיקו האישית**, מבלי שקיבל לכך את אישור מפקדיו, היא אינה כמות של מה בכך. אף שבפועל, כドורי תחמושת לא הוצאה מתחומי הבסיס, הרי שגם **לא נותרו בשליטת הגורמים המוסמכים**, וכיודע "תחמושת צבאית המוצאת שלא כדין מרשות הצבא עלולה, כדי לעזע לידיים פליליות או לידיים עוניות ובכך לסייע לטרורisten הצבאי. זאת ועוד, אין להקל ראש במעילה של המערער באמון מפקדיו ובニיצול לרעה של נגשוטו לתחמושת" (ע/י 39/17 **סמל ابو שנב נ' התובע הצבאי הראשי**, פסקה 13 (2017)). וכך שבנו והבהרנו, "משנה חומרה יש לייחס לניסיבות ביצוע העבירה בעניינו, שעה שעוז בוצעה בעיצומה של **מלחמה קשה, בחזיותות שונות, הגובה מחיר כבד**. ביצוע העבירה בעת זו מגלם פגיעה קשה עוד יותר בערכיהם המוגנים - הן הכללים שעניןיהם שמירה על שלום הציבור ובטחונו, והן הצבאים הייחודיים - ערכי הרעות והאמון בין חיילים, המפקדים והציבור, והפגיעה בקשרות הצבאית" (ע"פ 25-01-25, 12504-01-25, ע"פ 25-01-25 **רב"ט גדו נ' התובע הצבאי הראשי**, פסקה 24, והאסמכתאות שם (2025)).

8. זאת ועוד, כפי שນפסק, לשאלת המנייע שעד מאיו מעשי של המשיב השפעה על שיקולו ההלימה וחומרת המעשים. אף כאשר לא הוכח קיומו של מנייע קוונקרטי, הרי יש להניח לחובתו של החיל, כי מדובר במעשה בעל רקע עברייני - 'חזקה... כי **נשך אשר מוחזק באורך בלתי-חוקי שימוש למטרה בלתי-חוקית**. זו **חייבת להיות נקודת המוצא בשלב העונשה**" (ע/י 137/08 **התובע הצבאי הראשי נ' רב"ט דינין** (2008) (ע/י 72,70/16 רב"ט סוויד הנ"ל, פסקה 73. ההדגשה הוספה).

9. עניינו, **לא העיד המשיב לעונש**, ולא נחקר על מניעו. אף בדבריו לפני גזר הדין, לא הסביר את החזקת הצדורים. לא ניתן לקבוע, כי בסיס מעשי עמדה, כתענת הגנה, טעות קלת ערך, משעה שנסיבה מקופה זו לא הוכחה ברמת ההוכחה הנדרשת במשפט אזרחי (סעיף 40(ג) לחוק העונשין. ראו והשוו: ע/י 10,8/23 **סמל זיגל נ' התובע הצבאי הראשי**, פסקה 36, והאסמכתאות שם (2023)). בנסיבות אלה, סבבנו כי קביעתו של מתחם עונש הולם המאפשר ריצוי של מאסר בפועל בדרך של

עובדת צבאית, בהיעדרן של נסיבות חריגות כשי如此 או סיום שירות (ע/17/391 **אבו שנב** הנ"ל) - **תחטא למטרות הענישה, ובראשן לאינטראס ההלימה**. עם זאת, מספרם של הقدורים שהוחזקו שלא כדין, לצד אי-הוצאתם של הقدורים מתחומי הבסיס, מאפשר שלא להתערב בתחום העונש, המקל, שנקבע על ידי בית הדין קמא.

10. בתוך המתחם, ומטעמי הרתעה אישית וככלית, דוקא בשל תחילת דרכו של המשיב בשירות, מצאנו להעמיד את עונשו של המשיב על **100 ימי מאסר בפועל**, בגין תקופת המאסר הכלולת שריצה (בכלייה ובעבודה צבאית). לא רأינו להעמיד את עונשו במחצית המתחם, כעתירת התביעה - בשל נסיבותיו האישיות והמשפחתיות המיטיבות, בשל תקופת המאסר שהספק לרצות בעבודה צבאית, ומשום שכידוע, אין דרך של ערכאת הערעור למצות את הדיון בקבלה ערעור התביעה.

11. סוף דבר, ערעור התביעה מתקיים. עונשו של המשיב יועמד על **100 ימי מאסר בפועל, בגין תקופת המאסר הכלולת שריצה**. אין שינוי ברכיב המאסר המותנה.

12. המשיב יתיצב להשלמת ריצויו של עונש המאסר בפועל ביום 23 ביולי 2025, עד השעה 10:00, בבס"כ 416.

ניתן היום, כ"ה בתמוז התשפ"ה, 21 ביולי 2025, בפורמי ובמעמד הצדדים.

שופטת המשנה לנשיאה שופטת

חתימת המגיה: _____ **התקן נאמן למקור**

סמ"ר מיקה אשרוב

תאריך: _____ **קצינת בית הדין**